

Abstrakt

Název diplomové práce: Umělá inteligence a odpovědnost za její jednání

Umělá inteligence se v posledních letech stala všudypřítomným fenoménem, který má potenciál změnit svět, jak jej známe. Tato diplomová práce se proto zabývá tématem umělé inteligence, a to konkrétně ve spojení s občanskoprávní odpovědností za její jednání. Je absolutně jisté, že v budoucích letech bude čím dál více docházet k situacím, ve kterých vznikne škoda z důvodu jednání umělé inteligence. Primárním cílem této diplomové práce je proto určení osoby odpovědné za tuto škodu v českém právním řádu. Dalšími cíli práce je analýza, jakým způsobem ovlivňuje nástup autonomních automobilů současný institut odpovědnosti za škodu z provozu dopravních prostředků, a také představení a rozbor nedávného usnesení Evropského parlamentu, které má sloužit jako základ budoucího právního rámce upravujícího umělou inteligenci na území Evropské unie.

Práce se nejdříve zaměřuje na vymezení pojmu umělá inteligence z technického a právního pohledu. Tato analýza odhaluje, že vymezení tohoto pojmu není ani z jednoho pohledu úplně přímočaré, což může mít pro právní úpravu umělé inteligence závažné důsledky. Jako základ pro dosažení cílů této práce je následně představen koncept občanskoprávní odpovědnosti tak, jak je chápán v českém právním prostředí. V rámci této části text mimo jiné vysvětluje podstatu objektivní odpovědnosti a její důležitost pro umělou inteligenci.

Ve třetí části se práce věnuje jednotlivým skutkovým podstatám občanského zákoníku, které se týkají občanskoprávní odpovědnosti. Práce využívá závěrů dosažených v první části a snaží se o určení, který ze současných institutů je nejlépe aplikovatelný na případy škodných událostí zahrnujících umělou inteligenci. Autor v této části konstatuje nedostatečnost těchto institutů v momentě, kdy díky technologickému vývoji získá umělá inteligence vysokou úroveň autonomie, a proto v rámci *de lege ferenda* úvah navrhuje možné budoucí řešení.

Čtvrtá část reaguje na současný trend spočívající ve vývoji autonomních automobilů. Práce představuje úrovněvé dělení takovýchto vozidel, a to na základě stupně jejich autonomie. Dle těchto úrovní je v práci navržen vývoj odpovědnosti za škodu z provozu dopravního prostředku, jež postupně přechází z provozovatele tohoto prostředku na jeho výrobce. Závěrečnou část tvoří analýza navrhovaných legislativních kroků představených v minulém roce Evropskou unií, v jejímž rámci práce konstatuje vhodnost či nevhodnost jejich přijetí v následujících letech.

Klíčová slova: umělá inteligence, odpovědnost za škodu, autonomní automobil